

folkeskole og det samfund, vi har fået opbygget, ikke har været i stand til at løse.

Kl. 15.20

Det er intet mindre end en falliterklæring, at vi i dag oplever, at 15 pct. af børnene oplever større eller mindre omsorgssvigt, og at vi oplever en stigning i antallet af børn, der forlader folkeskolen uden tilstrækkelige læsefærdigheder, og vi har i de sidste 4 år, siden den nye regering kom til, fået en markant stigning i antallet af børn, som ikke kommer længere end folkeskolen, nemlig en stigning fra ca. 20 pct. til 25 pct. af en årgang. Det er simpelt hen ikke godt nok, og det eneste positive, vi kan sige om dagens debat, er sådan set, at det er der vist bred enighed om.

Så kan man spørge sig selv om, hvad der skal til for at bryde det mønster, og her hører enigheden tilsyneladende op. Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at en strategi for at bryde det mønster må bygge på tre ting:

Det første, vi skal satse på, er en massiv indsats i førskolealderen. Tænk, hvis regeringen i stedet for at bruge 3,6 mia. kr. på at forkæle kernevælgerne i de 75 pct. rigeste familier af Danmark brugte 3,6 mia. kr. på at skaffe flere pædagoger til børnene, på at skaffe bedre kvalitet, til et større fokus på de udsatte børn og måske også til madordninger i vuggestuerne og børnehaverne!

Jeg tror, at også forældrene i de mere velhavende familier, sådan nogle som mig selv, langt hellere vil have, at de penge bliver brugt på kvalitet i stedet for til at nedsætte taksterne. Vi har i de familier penge nok i øjeblikket. Derudover skal der ske tilpasninger på anbringelsesområdet, og der skal ske tilpasninger i den måde, vi indretter os økonomisk på. Det er en skændsel, at over 30.000 børn i dag rammes af kontanthjælpsloftet.

Den anden ting, vi skal satse på, er en bedre folkeskole. I stedet for at tro, at det bliver bedre, fordi undervisningsministeren i stedet for de skolelærere, der står over for eleverne, får lov til at bestemme, hvordan testene skal være rundt omkring i landet, tror jeg, at vi bliver nødt til at give ansvaret for at løfte denne gruppe af børn – vel at mærke med ført hånd – over til folkeskolen der, hvor det er nødvendigt, f.eks. for børn med et handicap, som jo tydeligvis ikke har tilfredsstillende vilkår i dag.

Endelig er der den tredje ting, som jo råber og skriger til himlen, nemlig de kompetencegivende uddannelser, hvor vi bliver nødt til at oprette

nogle nye former for uddannelse, som gør, at vi også kan fange de folk ind, som ikke er så boglige.

Det er bare for at nævne de vigtigste områder. Derfor har jeg lyst til at stille et spørgsmål til hver af ministrene, og jeg håber, at de vil høre efter og har lyst til at besvare spørgsmålet.

Jeg vil gerne spørge vores socialminister, om det lader hende helt ligeglad, at kontanthjælpsloftet har vist sig at ramme over 30.000 børn i familier, der i forvejen er økonomisk svage. Der til kommer så starthjælpsfamilierne. Men der er altså 30.000 børn i Danmark, som bliver ramt af betydelig ringere økonomiske vilkår gennem en ordning, som vi nu har fået dokumenteret ikke har nogen særlig stor effekt på ledigheden. Jeg synes ikke, at vi kan være det bekendt.

Jeg vil gerne spørge vores familie- og forbrugerminister, om det er en rigtig prioritering, at vi fra næste år vil afsætte 3,6 mia. kr. på at nedsætte taksterne for de 75 pct. rigeste familier i stedet for at bruge 3,6 mia. kr. på at forbedre kvaliteten og vilkårene for alle børn, men ikke mindst for de udsatte børn i daginstitutionerne. Tænk på, hvad vi kunne gøre for 3,6 mia. kr., hvis vi satte dem ind der, især i betragtning af at der er røget 800 mio. kr. hvert år, denne regering har siddet. Jeg ved godt, at regeringen siger, at den sætter 2 mia. kr. af til formålet én gang for alle over de næste 4 år.

Sidste spørgsmål er til undervisningsministeren ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og det kan ikke nås, for nu har lampen lyst nogen tid. Der er foreløbig en enkelt kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre den radikale ordfører, om den radikale ordfører vil være så venlig at forklare Folketinget, hvorfor man ikke indførte et uddannelses tilbud til unge handicappede, til unge med særlige behov, da man sad i regering i 1990'erne. Det kunne netop også have været med til at få flere unge igennem uddannelsessystemet.

Der havde man jo en hel del tid til netop at gennemføre det tilbud, som de bl.a. giver i Fyns Amt og Københavns Amt, som jeg har forstået det, og som de også har i Norge og Sverige, men hvor Danmark halter bagefter. Man har haft lang tid til at indføre det, da man sad med rege-